

●
**Resolució del director de l'Oficina
Antifrau de Catalunya relativa a la
sol·licitud d'accés a la informació pública
núm. 24/2020**

●
Antecedents

1. En data 14.12.2020 va tenir entrada a l'Oficina Antifrau de Catalunya (OAC) una sol·licitud d'accés a la informació pública, a la qual s'ha donat com a referència SAIP 24/2020. L'objecte de la sol·licitud és l'accés a documentació que integra unes actuacions d'investigació dutes a terme per l'OAC.
2. En data 21.12.2020 es va trametre un correu electrònic a la persona sol·licitant on es notificava la recepció de la sol·licitud d'accés en els termes de l'art. 27.5 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant, Llei 19/2014, del 29 de desembre).

Fonaments Jurídics

Primer. Subjecció a la Llei de transparència

D'acord amb l'article 1 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya (LOAC), l'Oficina Antifrau és una entitat de dret públic amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar, que s'adscriu al Parlament de Catalunya. La Institució té com a finalitat prevenir i investigar possibles casos concrets d'ús o destinació il·legals de fons públics o qualsevol altre aprofitament irregular derivat de conductes que comportin conflicte

d'interessos o l'ús en benefici privat d'informacions derivades de les funcions pròpies del personal al servei del sector públic. L'Oficina actua amb independència de les administracions públiques en l'exercici de les seves funcions.

Quant a l'aplicació a l'Oficina de la normativa sobre transparència, accés a la informació pública i bon govern, d'acord amb l'article 3.1 b) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, l'Oficina es podria assimilar al concepte d'entitats de dret públic que actuen amb independència funcional o amb una autonomia especial reconeguda per la llei, que exerceixen funcions de regulació o supervisió externa sobre un determinat sector o activitat. En conseqüència, i atès el que disposa l'apartat f) de l'art. 2, l'OAC té, als sols efectes de l'esmentada llei, la consideració d'administració pública i per tant resta plenament subjecta a les disposicions de la llei quant a transparència i a dret d'accés a la informació pública.

Segon. Admissibilitat

2.1 L'article 2 b) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, defineix la informació pública com «la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei», concepte que es complementa amb la previsió de l'apartat primer de l'article 19 relativa a la indiferència pel que fa a la forma o suport d'elaboració o conservació.

2.2. En la sol·licitud objecte d'aquesta Resolució es demana, en relació amb unes actuacions d'investigació de l'Oficina, l'accés a l'informe raonat.

Analitzada la sol·licitud presentada, es considera que se sol·licita documentació que s'encabeix en el concepte legal d'informació pública i que no hi concorre cap dels motius expressats en l'article 29 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre. Escau, doncs, admetre la sol·licitud presentada.

Tercer. Limitacions al dret d'accés

3.1. Normativa aplicable.

En el cas objecte d'aquesta Resolució, l'accés a la informació pública pretès per la persona sol·licitant té per objecte documentació que

forma part d'unes actuacions d'investigació dutes a terme per l'OAC, concretament se sol·licita l'informe raonat emès en el marc de les actuacions seguides per l'OAC [REDACTED] identificades com a actuacions d'investigació núm. 082-11062014/031.

Per resoldre sobre aquesta pretensió caldrà tenir en compte les previsions normatives següents (i les que hi concordin):

- D'acord amb l'article 21.1 b) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, el dret d'accés podrà ser limitat quan accedir a la informació suposi un perjudici per a la investigació o sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries. L'article 21.2 de la mateixa Llei prescriu que el dret d'accés també pot ésser denegat si la informació té la condició de protegida i així ho estableix expressament una norma amb rang de llei.
- L'article 22 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, preveu que l'aplicació dels límits ha de ser proporcionada a l'objecte i finalitat de la seva protecció i ha d'atendre a les circumstàncies del cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés.
- Alhora, també s'haurien de tenir en compte les previsions de l'article 23 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, respecte de les dades personals especialment protegides.
- També caldrà tenir en compte les previsions de l'article 14.1 de la Llei 19/2013, del 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern i específicament els apartats e) i g).
- Per la seva banda, l'article 18.1 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, determina que les actuacions de l'OAC s'han de portar a terme i han d'ésser tramitades assegurant en tot cas la reserva màxima per a evitar perjudicis a la persona o entitat investigades i com a salvaguarda de l'eficàcia del procediment jurisdiccional o administratiu que es pugui iniciar com a conseqüència de les dites actuacions.
- Finalment, l'article 19 del mateix Text legal preveu que les dades obtingudes per l'OAC com a conseqüència de les potestats d'investigació i inspecció que la Llei de l'Oficina li atribueix, especialment les de caràcter personal, tenen la protecció de confidencialitat establerta per la legislació vigent.

- En el marc anteriorment descrit cal posar en relleu que per a la continuïtat i eficàcia en el desenvolupament de les funcions pròpies d'un organisme de prevenció i de control extern com l'OAC, resulta crític comptar amb la deguda protecció de la persona alertadora, sense la col·laboració de la qual molt difícilment arribarien a coneixement de la Institució els fets o circumstàncies a què es refereix l'article 1 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre.

Tot i que encara no ha estat transposada al nostre ordenament jurídic, ha vingut a reforçar aquest argument l'aprovació de la Directiva europea 2019/1937, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2019, de protecció de les persones que informen sobre infraccions del dret de la Unió, Norma que té la voluntat de protegir totes aquelles persones que, en el context de les seves activitats laborals enteses en sentit ampli i fent ús de la seva llibertat d'expressió, denunciïn determinades irregularitats internament, davant les autoritats competents o la premsa. Aquestes persones desenvolupen un paper clau a l'hora de descobrir i prevenir aquestes infraccions i per tant, en la protecció del benestar de la societat. La Directiva estableix la importància que té en la protecció de la persona alertadora que la seva identitat no sigui revelada, i la cura especial que s'ha de tenir per tal que la seva identitat no es pugui deduir, ni directament ni indirecta.

En el mateix sentit, l'art. 24 de les Normes d'actuació i de règim interior de l'OAC regula el compromís, a sol·licitud de la persona alertadora, que la seva identitat no serà revelada a terceres persones.

En relació amb això, l'OAC considera que la protecció de la identitat de la persona alertadora constitueix un imperatiu absolut i que cal protegir qualsevol informació de què directament o indirecta se'n pugui deduir la identitat; cal afegir a la consideració anterior que, en general, ni la finalitat del dret d'accés ni la seva efectivitat no es veuen perjudicades per la manca de revelació de la identitat les persones alertadores.

3.2. Ponderació dels interessos en joc i aplicació, si escau, dels límits a l'accés a la informació pública

Com s'ha senyalat, el primer paràgraf de l'art. 22 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, preveu que l'aplicació dels límits al dret d'accés

a la informació pública ha de ser proporcionada a l'objecte i la finalitat de la seva protecció i ha d'atendre a les circumstàncies del cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la documentació sol·licitada.

Això comporta dur a terme un doble test consistent, d'una banda, en la valoració del risc de perjudici per a algun dels interessos o béns jurídics protegits per les limitacions legals i, de l'altra, en el cas que es constati el risc, ponderar-lo amb l'interès públic d'accedir a la informació (test de ponderació o de proporcionalitat).

En relació amb les actuacions d'investigació núm. 082-11062014/031 un cop analitzades la documentació sol·licitada i les previsions normatives d'aplicació es conclou que, en general, l'accés no és susceptible d'implicar cap perjudici per als interessos protegits per les esmentades limitacions, perquè les actuacions d'investigació endegades ja han finalitzat i no s'ha determinat que se n'hagi de derivar cap dels procediments a què es refereixen els límits invocats en aquesta Resolució.

Escau estimar, doncs, la sol·licitud d'accés a la informació pública presentada, sens perjudici de protegir la informació que contingui dades de caràcter personal que hagin de ser protegides, la identitat de les persones denunciants i que també es protegeixin aquelles parts de la informació que puguin estar específicament afectades per un dels límits esmentats.

Per tot això,

Resolc:

1. Estimar parcialment la sol·licitud d'accés a la informació pública en el sentit de posar a disposició del sol·licitant la documentació a la qual s'ha fet referència en els fonaments jurídics d'aquesta Resolució, en els termes que s'hi estableixen, prèviament anonimitzada i amb omissió, si escau, dels apartats afectats pels límits previstos a la normativa vigent en matèria de transparència i a la de protecció de dades de caràcter personal.
2. Disposar que es faciliti aquesta documentació a la persona sol·licitant en el termini màxim de trenta dies d'acord amb les previsions de l'article 36.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre.

3. Fer pública aquesta resolució en el web institucional, una vegada que hagi estat comunicada a la persona sol·licitant, prèvia dissociació de les dades de caràcter personal.
4. Fer avinent a la persona sol·licitant que contra aquesta Resolució, que exhaureix la via administrativa, pot interposar recurs potestatiu de reposició davant del director de l'Oficina Antifrau de Catalunya en el termini d'un mes a comptar des de l'endemà de la notificació d'aquesta Resolució (art. 38 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre i art. 123 i 124 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre), o bé reclamació davant de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública en el termini d'un mes comptador des de l'endemà de la notificació de la Resolució (art. 39 i 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre), o bé directament un recurs contenciós administratiu davant dels jutjats contenciosos administratius de Barcelona, en el termini de dos mesos comptadors des de l'endemà de la notificació esmentada (articles 8.3, 25, 46 i concordants de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa).

Barcelona, a data de la signatura

El director de l'Oficina Antifrau de Catalunya

Miguel Angel Gimeno
Jubero - [REDACTED]

Firmado digitalmente por Miguel
Angel Gimeno Jubero - [REDACTED]
Fecha: 2021.01.12 13:31:02 +01'00'

Miguel Ángel Gimeno Jubero

